

תת"ע 6926/12/14 - מדינת ישראל נגד יוסף חמדי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

20 אפריל 2015

תת"ע 6926-12-14 מדינת ישראל נ' חמדי

בפני כב' השופט עופר נהרי

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: יוסף חמדי

ע"י ב"כ עו"ד רן גזית

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי בתאריך 3.11.14 בשעה 00:17 נהג הוא במכונית במהירות של 117 קמ"ש במקום לכל היותר במהירות של 80 קמ"ש בדרך עירונית המסומנת בתמרור 426 וזאת בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה.

(האכיפה באירוע דנן בוצעה באמצעות מכשיר ממל"ז).

הנאשם, באמצעות בא כוחו, כפר במיוחס לו והודה אך בנהיגה במקום.

לנוכח הכפירה נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר מר יוסף מזרחי (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגשו: הזמנה לדין וכתב אישום (ת/2) נספח לדו"ח (ת/3) טופס אישור מסירת הדו"ח לנהג (ת/4) ועותק מיומן הפעלת מכשיר הממל"ז (ת/5).

משויתר הסניגור על חקירת נותן תע"צ תקינות המכשיר, הוגשה בהסכמה גם תעודת עובד ציבור בדבר תקינות המכשיר ועמה טופס ביקורת תקופתית למכשיר וכרטיס המכשיר (סומנו ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם (ע.ה.1).

לבקשת ההגנה הוגש מטעמה טופס אישור בדבר נטילת רשיון נהיגה וזימון נהג/ת לקצין משטרה. (סומן נ/1).

התביעה, כמבוקשה, סיכמה בעל פה.

ההגנה, כמבוקשה, סיכמה בכתב.

מסקנתי בעקבות מתן הדעת למיכלול שהוצגו בפני - ובכלל זה לחיזוק שמצאתי בדבריו הספונטנים של הנאשם לשוטור על אתר - הינה שהתביעה הוכיחה כנדרש את אשר יוחס לנאשם בכתב האישום .

להלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

לא היתה כאמור מחלוקת בפי ההגנה על כי הנאשם אכן נהג במקום ובזמן ועוכב ע"י ע.ת.1.

גם לא קמה מחלוקת בפי ההגנה על כי ע.ת.1 היה מפעיל ממל"ז מוסמך בכל עת רלבנטית .(הוצגה תעודת מפעיל מוסמך).

ההגנה גם ויתרה כזכור על חקירתו של נותן תע"צ התקינות ומכאן שהכירה בכך שהמכשיר עבר בדיקות תקופתיות במעבדה ונמצא תקין.

התרשמותי הישירה מעדותו של ע.ת.1 היתה כי הוא מפעיל מיומן וכי גם פעל בליל האירוע בדרך נאותה ובאופן אובייקטיבי.

ע.ת.1 ערך מסמכים מפורטים (ובכלל זה את ת/3, אשר הסניגור הנכבד טען כי לא צילמו עובר למועד הדיון אך מנגד יותר על אופציית דחיית מועד הדיון בנסיבות - ראה נא פרוטוקול הדיונים בעמ' 3-4 וראה נא גם את המצוי בסיכומי ההגנה בהקשר זה).

בחקירה הנגדית השיב לטעמי ע.ת.1 באופן המעיד על מקצועיות ומיומנות בהפעלה ובאכיפה כאמור, ולא מצאתי כי נסתרו פרטי עדותו או כי עורער דבר מיומנותו ופעולות הבדיקה והאכיפה המתבקשות אשר ביצע.

אף לא מצאתי כי עלה בידי ההגנה להראות כי ע.ת.1 נקלע כביכול לטעות בזיהוי רכב המטרה ו/או בשמירת קשר עין עמו עד לעצירתו.

השוטר תיאר בת/2 ובעדותו כיצד בדיוק עמד עם הניידת בעת האכיפה, כיצד התארגן לביצוע העצירה ולביצוע העיכוב, פרט מצב התנועה בכביש, מיקום רכב הנאשם, הפעולות שבהן נקט, ואף את האופן שבו נחזה הנאשם נוהג עם מכוניתו עת הבחין בניידת ועת שנעצר במקום בו הורה לו ע.ת.1 לעצור.

שבתי ובחנתי את השאלות שהיפנה הסניגור לע.ת.1 בחקירה הנגדית ושבתי ובחנתי את תשובותיו של ע.ת.1 ומסקנתי

היא שהנסיבות המפורטות בדו"ח מלמדות שע.ת.1 גם שמר על קשר עין רצוף עם רכב הנאשם עד לעצירתו.

אף לא מצאתי כי נסתר דבר בדיקת וקיום התמרורים המתאימים בקשר עם המהירות המירבית המותרת במקום ובהקשר עם מהות הדרך כדרך עירונית.

מסקנתי היא איפה שהאכיפה באירוע זה נעשתה באמצעות מכשיר ממל"ז שנבדק וגם היה תקין (הן בבדיקות המעבדה התקופתיות והן בבדיקות שערך לו ע.ת.1), וכי האכיפה גם בוצעה ע"י שוטר מוסמך ומיומן אשר גם לא נקלע לטעות בהבחנה ובעיכוב.

מפי הנאשם הנכבד נרשמה על אתר התגובה הבאה (ציטוט):

" אני מצטער, אני לא יודע כמה נסעתי אני רק יודע שזה הרבה מעל מה שמותר, אני קם עוד שעתיים לעבודה. בבקשה תתחשב בי "

בבית המשפט בחר הנאשם לסגת מאמירותיו הללו פרט לאמירה שאמר לע.ת.1 שישחרר אותו כי הוא קם עוד שעתיים לעבוד.

ובכן, בכל הכבוד והערכה לנאשם הנכבד, ניכר בעיני שאם רשם ע.ת.1 נכונה את דברי הנאשם על כי הוא קם עוד שעתיים לעבודה אזי לא היה על פניו לע.ת.1 ענין לרשום לא נכונה או להמציא כביכול מהרהורי לבו את הדברים הנוספים שנרשמו על אתר מפי הנאשם.

אין טענה בפי הנאשם על כי היתה כביכול היכרות קודמת בינו לבין ע.ת.1 אשר תגרום כביכול לע.ת.1 לנקוט בחוסר אובייקטיביות באכיפה וברישום דברים שאמר לו הנאשם על אתר.

כאמור, ע.ת.1 עשה עלי רושם מהימן וענייני בעדותו.

אך זאת ועוד, בעוד שבבית המשפט הכחיש כאמור הנאשם את דבריו לשוטר (פרט לעניין עוד שעתיים לעבודה) העיד הנאשם מאידך גיסא (בבית המשפט דווקא) כי אמר לשוטר כי הוא איננו יודע במדויק באיזו מהירות הוא נסע. (ראה עדותו של הנאשם בעמ' 16 שורה 12 לפרוטוקול) אך גם טען: "בוודאות אני אומר כי המהירות שלי לא חרגה מהמותר כי היו עוד רכבים ולא עפתי להם קדימה" (ראה, שם).

לכשנשאל הנאשם בחקירתו הנגדית, ברחל בתך הקטנה, האם נכון הוא הדבר שהוא איננו יודע בדיוק באיזו מהירות הוא נסע, השיב הנאשם ואישר כי נכון הדבר. (ראה נא את עדות הנאשם בעמ' 16 שורות 17-18 לפרוטוקול).

בסיכומיה טוענת ההגנה בדבר אי בהירות עדות ע.ת.1 לעניין נתיב הנסיעה בו נע הנאשם.

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

צר לי, אך לטעמי עדות השוטר היתה בהירה ועקבית גם בעניין זה.

לעומת זאת, ושוב כל הכבוד והערכה, דווקא עדות הנאשם היתה במידת מה הססנית, וזאת כאשר ציין ש"אם אני לא טועה" יש במקום 3 נתיבים.

זאת ועוד - בצדק הצביעה התביעה על מידה של סתירה בקשר עם עדותו של הנאשם לעניין רכב שלטענתו עקף אותו מצד ימין (בעוד שהדבר סותר, בכל הכבוד, את דברי הנאשם על כי אין הוא יודע אם היו רכבים אחרים וכי הוא עבר ימינה). (וראה נא לענין זה בהמשך, בין היתר, את דבר החקירה הנגדית של הנאשם בעמ' 16 שורות 21 - 32 לפרוטוקול).

ולא אצא לבסוף ידי חובה באם לא אשלים להלן התייחסות לנטען עוד בסיכומי ההגנה כפי שהוגשו בכתב.

בפתח סיכומי ההגנה ניכר כי מבקשת ההגנה שבית המשפט יזכה את הנאשם, בין היתר, על יסוד כך שהנאשם מצהיר כי לא יכול להיות שהוא נהג במהירות מעל המותר וזאת מן הטעם שלדבריו הוא מעולם לא נוהג מהר וכי אין זו דרכו.

ובכן, בכל הכבוד והערכה, בית המשפט נדרש כאן לבחון אירוע ספציפי ואין בידו לזכות נאשם העומד לדין על יסוד הצהרה מעין זו.

עוד טוענת ההגנה בסיכומיה כי שוטר שח"ם שהיה עם ע.ת.1 (כחובת קיום שני שוטרים בשעת לילה) צריך היה לרשום דו"ח פעולה וכי משלא עשה כן דין הנאשם לזיכוי.

על כך יש להשיב כי בעניין שכזה כל מקרה לנסיבותיו.

בצדק הצביעה בהקשר זה התביעה לא רק על כך שאכיפה באמצעות ממל"ז בוצעה כאן ומדובר במכשיר שאותו אוחז ומכוון שוטר אחד אשר מבצע את האכיפה (ע.ת.1), אלא שגם לכך מתווספת עדותו המפורטת של השוטר אשר הוא ולא אחר שביצע את האכיפה וגם - יש לשים לב - מצטרפים במשקלם דברי הנאשם על אתר על כי נסע לדבריו "הרבה מעל מה שמותר".

עוד מתווספות, בכל הכבוד והערכה לנאשם, מה שניכר לכאורה כסתירות וכהיסוס בדברי הנאשם אודות המהלכים שלו ושל השוטר במקום.

סבור אני כי לא בכל מקרה, באופן אוטומטי, יזוכה נאשם עת שוטר נוסף שנכח לא רשם דו"ח פעולה.

נדרשת לטעמי בחינת עוצמת הראיות הקיימות בכל מקרה לגופו.

במקרה זה מוצא אני לקבוע שהפעולות שביצע ע.ת.1 וההבחנה שלו בדברים לנגד עיניו, הן ברות הסתמכות מספקת בעוצמתן.

משמצרפים לכך כאמור את דבריו הספונטניים של הנהג דן על אתר, לפיהם איננו יודע באיזו מהירות נסע ורק יודע שזה

היה הרבה מעבר למה שמותר ומבקש הוא את התחשבות השוטר, מקבלים תמונה מקיפה דיה אשר מלמדת לטעמי על רמת הוכחה מספקת.

אף לא מצאתי ענין מהותי בנ/1. לטעמי יש לקבל כהגיוניים את הסבריו של ע.ת.1 לענין זה.

בכל הכבוד, אף לא מצאתי פגיעה במהות בטענת ההגנה בסיכומיה בדבר רישום התאריך, שהרי יוזכר שהאירוע התרחש בתאריך 3.11.14 בשעה 00:17.

ההגנה גם טענה בסיכומיה כי המצב הפיזי שבו תיאר ע.ת.1 את האופן שבו היה גופו בעת הלזירה הינו "מצב פיזי בלתי אפשרי בעליל".

בכל הכבוד, אין אני סבור כך על פניו, ואף אין בפני חוות דעת שבמומחיות מטעם ההגנה שתגבה את עמדת ההגנה בהקשר פיזיקלי זה.

לסיכום:

עסקינן בתיק זה באכיפה באמצעות מכשיר שנבדק ונמצא תקין וזאת הן במעבדה והן עובר לאכיפה.

עסקינן באכיפה בידי מפעיל מוסמך אשר עדותו מלמדת גם על דבר מיומנותו בהפעלה ובאכיפה הספציפית.

מנגד, ובכל הכבוד, עסקינן בנהג שהכיר במפורש על אתר (וגם בבית המשפט) כי הוא איננו יודע באיזו מהירות בדיוק נסע (עמ' 16 שורה 18 לפרוטוקול) והכיר במפורש על אתר כי יודע הוא שנהג הרבה מעל המותר.

בהסתמך על עדות ע.ת.1, ואגב אזהרה עצמית מתמשכת בענין זה של עדות יחידה, ובהסתמך גם על ההתרשמות הישירה בכל הכבוד מעדות הנאשם עצמו אגב שימת לב לשינויים שנתגלו בה, בכל הכבוד וההערכה, מוצא אני כאמור לקבוע שהמיכלול מכתב שעלה בידי התביעה להוכיח כנדרש שהנאשם, ולא אחר, הוא שנהג במקום ובזמן במהירות אשר נמדדה ואשר יוחסה לו.

הנאשם מורשע לפיכך בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, א' אייר תשע"ה, 20 אפריל 2015, במעמד הצדדים